

Z Piekarskich Wież

MIESIĘCZNIK PARAFIALNO – SANKTUARYJNY
NUMER 12 (201) – 4 GRUDNIA 2011 ROK XVI

W numerze:

Nauczanie papieża

Benedykta XVI str. 3

Dlaczego ksiądz nie jest

Showmanem?... str. 4

Głosząc Chrystusa

ukrzyżowanego..... str. 6

Nowy metropolita katowicki .. str. 7

„... zgromadzeni w miejscu Maryi,
która też była w drodze...” str. 8

Fotogaleria..... str. 10

Spacer po Kalwarii..... str. 12

Taizé str. 13

Moje ciepłe myśli we wspomnieniach
bożonarodzeniowych..... str. 14

Plan kolędy 2011/2012 str. 16

Rozmaitości str. 17

Statystyka str. 19

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania
skrótów, korekty i edycji nadesłanych materiałów.

Kochani Czytelnicy!

„Wesołe przyście na świat Zbawiciela z doczesną wiecznej radości udziela. Tej gdy Wam niebo samo obiecuje, i serce moje uprzejmie winszuje: abyście żyjąc długo w powodzeniu, nie podlegali żadnemu zmartwieniu! A dopełniwszy naznaczonej chwili, w niebie się z Bogiem na wieki cieszyli!”

Niech te bożonarodzeniowe życzenia będą wstępem do grudniowego numeru naszego miesięcznika. Wprawdzie, dopiero co rozpoczął się Adwent, czas oczekiwania na Boże Narodzenie, ale czas tak szybko mija, że lada moment będziemy śpiewać „Bóg się rodzi, moc truchleje”.

W tym numerze polecamy Wam wiele ciekawych artykułów: przypomnienie działalności ks. abpa Damiana Zimonia, jak również sylwetkę nowego metropolity katowickiej, abpa Wiktora Skworca. Oprócz tego, znajdziemy tekst o piekarskiej kalwarii, oraz prezentację nowej grupy parafialnej: „Wieczernik Modlitwy za Kapłanów”. Również poznamy, czym są sylwestrowe spotkania Taizé.

Rozpoczyna się w naszej parafii czas kolędy, więc drukujemy w tym numerze plan wizyty duszpasterskiej. Niech ten czas będzie dla nas rzeczywistym przyjęciem Bożego błogosławieństwa w swoim domu.

Wszystkim życzę radosnego czasu oczekiwania i przygotowania oraz Błogosławionych Świąt Bożego Narodzenia i lepszego Nowego Roku!

ks. Marek Leszczyna

Redakcja miesięcznika „Z Piekarskich Wież”: ks. Marek Leszczyna, Krystyna Wrodarczyk, Jola Kubik, Jan Hampel, Adam Reinsz, Agnieszka Nowak.

Stała współpraca: ks. Rajmund Machulec, Jerzy Komor, Katarzyna Tomaszewska, Stanisław Dacy, Magdalena Lubecka, Emanuela Reszka.

Adres: Parafia Imienia NMP i Św. Bartłomieja Ap., Piekary Śląskie, 41-940, ul. Ks. Ficka 7;

Tel.: 0-32 287 22 70; Fax: 0-32 768 00 38;

E-mail: bazylika@katowice.opoka.org.pl, www.piekary.bazylika.katowice.opoka.org.pl;

Nr konta: PKO O/Piekary Śląskie 05 1020 2368 0000 2502 0022 3131 (cele kultu religijnego)

Nauczanie papieża Benedykta XVI

„(...) Określenie «nowa ewangelizacja» przypomina o potrzebie odnowy sposobu głoszenia, przede wszystkim osobom żyjącym w takiej jak obecna sytuacji, dotkliwie naznaczonej przez postępującą sekularyzację, także w krajach o tradycji chrześcijańskiej. Ewangelia jest wciąż nowym orędziem zbawienia dokonanego przez Chrystusa, aby ludzkość mogła uczestniczyć w tajemnicy Boga i w Jego życiu miłości i by otworzyć przed nią przyszłość pod znakiem niezawodnej i mocnej nadziei. Podkreślanie, że w obecnym momencie historii Kościół jest powołany do prowadzenia nowej ewangelizacji, oznacza wzmożenie działalności misyjnej, aby w pełni realizować polecenie Pana. Sobór Watykański II przypominał, że «grupy, wśród których obecny jest Kościół, z rozmaitych przyczyn nierzadko zmieniają się całkowicie, tak że mogą pojawić się zupełnie nowe okoliczności» (dekret *Ad gentes*, 6). Ojcowie soborowi dzięki dalekowzrocznemu spojrzeniu dostrzegli na horyzoncie zmianę kulturową, którą dziś łatwo można stwierdzić. Właśnie ta zmiana sytuacji spowodowała, że powstały warunki, których wierzący nie mogli przewidzieć, i wymaga ona szczególnej troski o głoszenie Ewangelii, dla uzasadnienia własnej wiary w sytuacjach odmiennych od tych z przeszłości. Cechami kryzysu, którego doświadczamy, jest wykluczanie Boga z życia osób, rozpowszechniona obojętność na samą wiarę chrześcijańską, a wręcz usiłowanie usunięcia jej na margines życia publicznego. W minionych dziesięcioleciach można było jeszcze znaleźć ogólny zmysł chrześcijański, jednoczący we wspólnocie całe pokolenia, wzrastające w cieniu wiary, która kształtowała kulturę. Dziś, niestety, mamy do czynienia z dramatem fragmentaryczności, co czyni niemożliwym istnienie jednoczącego punktu odniesienia; ponadto często obserwuje się zjawisko, że ludzie, pragnący należeć do Kościoła, są mocno naznaczeni przez wizję życia sprzeczną z wiarą.

Głoszenie Jezusa Chrystusa, jedynego Zbawiciela świata, wydaje się dzisiaj trudniejsze niż w przeszłości; ale nasze zadanie

pozostaje takie samo jak u zarania naszej historii. Misja nie zmieniła się, tak jak nie powinny zmienić się entuzjazm i odwaga, które kierowały apostołami i pierwszymi uczniami. (...)”

30 V 2011 — fragment przemówienia do uczestników I Zgromadzenia Plenarnego Papieskiej Rady ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji

Msza św. w intencji Ojca Świętego Benedykta XVI w bazylice – sobota 8.00.

KALENDARZ LITURGICZNY GRUDZIEŃ 2011

4.12.2011 –

2 NIEDZIELA ADWENTU

II tydzień psalterza

I czyt.: Iz 40,1-5.9-11

II czyt.: 2 P 3,8-14

Ewangelia: Mk 1,1-8

8.12.2011 –

UROCZYSTOŚĆ

NIEPOKALANEGO

POCZĘCIA NMP

I czyt.: Rdz 3,9-15

II czyt.: Ef 1,3-6.11-12

Ewangelia: Łk 1,26-38

11.12.2011 –

3 NIEDZIELA ADWENTU

III tydzień psalterza

I czyt.: Iz 61,1-2a.10-11

II czyt.: 1 Tes 5,16-24

Ewangelia: J 1,6-8.19-28

18.12.2011 –

4 NIEDZIELA ADWENTU

IV tydzień psalterza

I czyt.: 2 Sm 7,1-5.8b-

12.14a.16

II czyt.: Rz 16,25-27

Ewangelia: Łk 1,26-38

25.12.2011 – NIEDZIELA,

UROCZYSTOŚĆ

NARODZENIA PAŃSKIEGO

I czyt.: Iz 52,7-10

II czyt.: Hbr 1,1-6

Ewangelia: J 1,1-18

(J 1,1-5.9-14)

Dlaczego ksiądz nie jest Showmanem?

Księżę Grzegorzu. Jest już Ksiądz wikariuszem przy bazylice trzeci miesiąc. Jak się Księdzu tutaj podoba?

Czuję się tu dobrze. Nawet bardzo. Od samego początku spotykam się tu z wielką życzliwością i serdecznością. I za to, wszystkim DZIĘKI.

W ostatnim czasie, przy bazylice powstała nowa grupa formacyjna, której jest Ksiądz opiekunem – Wieczernik Modlitwy za Kapłanów. Proszę opowiedzieć trochę o tej grupie.

Po raz pierwszy zetknąłem się z taką grupą na pierwszej parafii, w Kostuchnie. Opiekował się nią wtedy miejscowy ks. Proboszcz. Kiedy byłem w kościele mariackim to pewnej niedzieli podczas „akcji powołaniowej” jeden z diakonów zaproponował wiernym wpisanie się na listę przyjaciół seminarium. Wpisało się ok. 50 osób. Pomyślałem sobie, że dobrze by było zagospodarować te pragnienia modlitwy na naszym parafialnym gruncie. Mając doświadczenie takiej grupy z poprzedniej parafii – przedstawiłem temat piekarskiemu Proboszczowi. Ucieszył się i poprosił, bym się tym zajął. Tak więc powstał „Wieczernik” i trwa do dziś.

Teraz jestem tu w Piekarach. I po wstępnej rozmowie z ks. Władysławem zapro-

ponowałem powołanie także i tutaj takiej grupy. Tym bardziej, że wiele osób tworzy tzw. „Margaretki”. Była to zatem świetna okazja, by te małe grupki wspierające poszczególnych księży zjednoczyć pod nową nazwą.

„Wieczernik” nie jest jednak nowością. Ja spotkałem się już z taką formacją w innych parafiach.

Pierwsze wspólnoty „Wieczernika modlitwy za Kapłanów” powstały w archidiecezji łódzkiej i zyskały aprobatę tamtejszego Arcybiskupa. Ojciec Święty Jan Paweł II udzielił Apostolskiego Błogosławieństwa wspólnotom „Wieczernika” 7 października 2001 r. „Wieczernik” jest wspólnotą modlitewną powołaną w celu duchowego wspierania przede wszystkim

kapłanów posługujących aktualnie w parafii oraz o nowe powołania kapłańskie i zakonne. Zadaniem członków jest krótka modlitwa za duszpasterzy w wybranym przez siebie dniu. Oprócz tego zaleca się aby w tym dniu adorować Chrystusa przynajmniej przez 10 minut. Wskazane jest, aby członkowie wspólnoty, w miarę możliwości uczestniczyli w Mszach Św. z okazji I czwartku, a także w okazjonalnych spotkaniach „Wieczernika”.

Czym możemy postawić znak równości pomiędzy „Wieczernikiem”, a wspomnianymi już wcześniej „Margaretkami”, gdzie zainteresowani tworzą grupy i każdego dnia tygodnia odmawiają modlitwę za jednego kapłana?

I tak, i nie. Wspólny

mianownik jest ten sam: modlitwa za kapłanów. Tylko że „Margaretki” wspierają przede wszystkim konkretnego księdza. A „Wieczernik” to modlitewne zaplecze dla całej grupy duszpasterzy aktualnie żyjących i służących w danej parafii.

Kto może przystąpić do tej grupy?

Do „Wieczernika” może wstąpić każdy. Spotykamy się okazjonalnie. Bez jakiegoś stałego rytmu. Najważniejsza jest trwająca modlitwa.

Dlaczego tak ważna jest modlitwa za Kapłanów?

Dlatego, że być kapłanem dobrym, świętym o własnych siłach to rzecz niemożliwa. To jest możliwe tylko dzięki szczególnej łasce Bożej. Wyraźnie Jezus mówi: „Beze mnie nic uczynić nie możecie”. A skąd czerpie tę łaskę kapłan? Z sakramentu kapłaństwa. Czerpie ją też z ołtarza, ale także z modlitwy – swojej i wiernych. Kapłan potrzebuje modlitwy w szczególności. Mamy tak wielkie sprawy w dłoniach, sprawy, do których tak naprawdę nie dorastamy. Zresztą każdy ksiądz codziennie o tę modlitwę prosi w słowach: „Módlcie się, aby moją i waszą ofiarę przyjął Bóg Ojciec Wszechmogący”.

Dobrze. Wszystko to brzmi pięknie. Ale czy nie wystarczy, jeśli ktoś sam podczas modlitwy wieczornej odmówi we

własnym domowym zaciszu „Ojcze Nasz” w intencji duchowieństwa? Po co tworzyć z tego grupę?

(śmiech) Gdyby Pan Bóg chciał samotnej pieśni poprzestałby na Adamie. We wspólnocie siła. Księżom też pomaga taka świadomość, że jest pewna grupa ludzi, którzy są im życzliwi, ale i wspierają swoją konkretną modlitwą.

Ostatnio przeglądałem badania opinii publicznej, z których wynika, że 95 % Polaków deklaruje się jako katolicy, ale tylko 40 % chodzi w niedzielę do kościoła. Czy to wina Księży?

Nie! To nie jest wina księży. Może czasem, ale generalnie nie. Problem jest w tym, że wielu uważa się za chrześcijan, a tak naprawdę wcale nimi nie są. Wielu ludzi przyjmuje tylko obyczajowość chrześcijańską – Wielkanoc, Boże Narodzenie, Wszystkich Świętych. Natomiast w religii jest coś co jest ważniejsze – duchowy związek z Bogiem. To jest też czasami rzecz najtrudniejsza, ale od tego wszystko powinno się zaczynać. A niestety, wiara niektórych chrześcijan to wiara selektywna. Wybrali z chrześcijaństwa to, co im pasuje, obrzędowość chrześcijańską: jeżdżą na groby, przynoszą potrawy do poświęcenia, śpiewają kolędy, przychodzą posypać głowę popiołem. Powstaje tylko pytanie: czy oni w ogóle są w Kościele tak duchowo, tak naprawdę? Obrzędowość przyjmują, ale

z Bogiem zjednoczeni nie są. Dlatego zadaniem naszym jest wiarę pogłębiać i pielęgnować swoją relację z Bogiem, by była autentyczna i żywa. A jak to robić? Poprzez Eucharystię, modlitwę i formację.

A może Księża powinni przyjąć styl amerykańskich protestantów, gdzie msza jest tak naprawdę dużym, telewizyjnym show, a ksiądz jest trochę showmanem. Może to jest lekarstwo na „nudną mszę”?

Jeśli będzie żywa relacja z Bogiem to mniej istotne będzie to, czy dany ksiądz pięknie śpiewa czy też fałszuje, czy jest dobrym mówcą czy przynudza. Ludzie mają problem z wiarą i relacją z Bogiem i winę za taki stan rzeczy chcą zrzucić na księdza. A ten styl amerykański? Hm... zastanawiam się czy na takim show człowiek spotyka się z Bogiem? Msza to ofiara i wielka tajemnica, a nie festyn i biesiada. Ksiądz nie powinien być showmanem, bo i Chrystus taki nie był. Głosił Dobrą Nowinę, a potem usiadł za stołem i mówił „Bierzcie i jedzcie, bierzcie i pijcie”. To samo powinien czynić ksiądz, który ma być drugim Chrystusem.

Dziękuję za rozmowę.

Adam Reinsz

Głosząc Chrystusa ukrzyżowanego

Abp Damian Zimoń jest piątym biskupem katowickim. Po ponad 26 latach sprawowania urzędu biskupa przechodzi na emeryturę. Był następcą: kard. Augusta Hlonda (1926), bpa Arkadiusza Lisieckiego (1926-1930), bpa Stanisława Adamskiego (1930-1967) i bpa Herberta Bednorza (1967-1985). Sakrę biskupią przyjął w 1985 r. i za swoje hasło obrał: „Głosimy Chrystusa ukrzyżowanego”.

Abp Damian Zimoń urodził się 25.10.1934 r. w Rybniku-Niedobczycach jako syn Ryszarda, górnika, i Anny, gospodyni domowej. Maturę zdał w Państwowym Liceum im. Powstańców Śląskich w Rybniku (obecnie I Liceum Ogólnokształcące w Rybniku). W 1952 r. wstąpił do Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego w Krakowie. Świecenia kapłańskie otrzymał z rąk bpa Juliusza Bieńka 21.12.1957 r. Jako wikariusz pracował w parafiach: św. Marii Magdaleny w Tychach (1958-1962), Narodzenia NMP w Pszowie (1962-1966), św. Piotra i Pawła w Katowicach (1966-1967), parafii maryackiej w Katowicach (1967-1969). W latach 1969-1975 pełnił funkcję wicerektora WŚSD w Krakowie. Od 1975 r., przez 10 lat był proboszczem parafii maryackiej. W latach 1970-1977

kontynuował studia specjalistyczne z zakresu teologii pastoralnej (KUL) i historii liturgiki w Papieskiej Akademii Teologii w Krakowie. W 1977 r. otrzymał tytuł doktora nauk teologicznych na podstawie pracy „Uczestnictwo wiernych we Mszy świętej na ziemiach polskich w XIX wieku w świetle modlitewników i podręczników liturgicznych. Studium historyczno-liturgiczne”. Brał czynny udział w pracach I Synodu Diecezji Katowickiej (1972-1975). Należał do dwóch komisji: doktrynalnej i liturgicznej. Od 1974 r. należał do kolegium redakcyjnego „Gościa Niedzielnego”. Od 1985 r. był biskupem katowickim, a od 1992 - arcybiskupem. Jest członkiem Komisji Duchowieństwa Konferencji Episkopatu Polski, Wielkim Kanclerzem Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Śląskiego. To z jego inicjatywy powstał Wydział Teologiczny. Metropolita katowicki dostrzegł potrzebę budowania inteligencji humanistycznej na Śląsku. Jego wpływ na kształt regionu dostrzegł Senat Uniwersytetu Śląskiego, przyznając mu 27.11.2007 r. tytuł doktora honoris causa UŚ za wkład w kulturę Śląska i propagowanie godności ludzi pracy. Abp Zimoń ustanowił również diecezjalny Fundusz

fot. Artur Ślęzak

im. bł. ks. Emila Szramka, przyznający stypendia zdolnym uczniom z ubogich rodzin. Każdego roku wręcza Nagrodę Lux et Silesia tym, którzy wnieśli trwały wkład w dziedzictwo Śląska.

Abp Damian Zimoń w 2006 r. otrzymał tytuł Honorowego Obywatela Piekarskich. Ten sam tytuł nadali metropolie katowickiemu rybniczanie w 2000 r., tyszanie w 2005 r. oraz katowiczanie w 2011 r.

Dla syna ziemi rybnickiej zawsze bliskie pozostawały sprawy najbardziej potrzebujących. Abp Zimon otaczał troską nie tylko młodzież, ale biednych, bezrobotnych. Swoją uwagę koncentrował na sprawach dla Śląska najważniejszych.

Jola Kubik

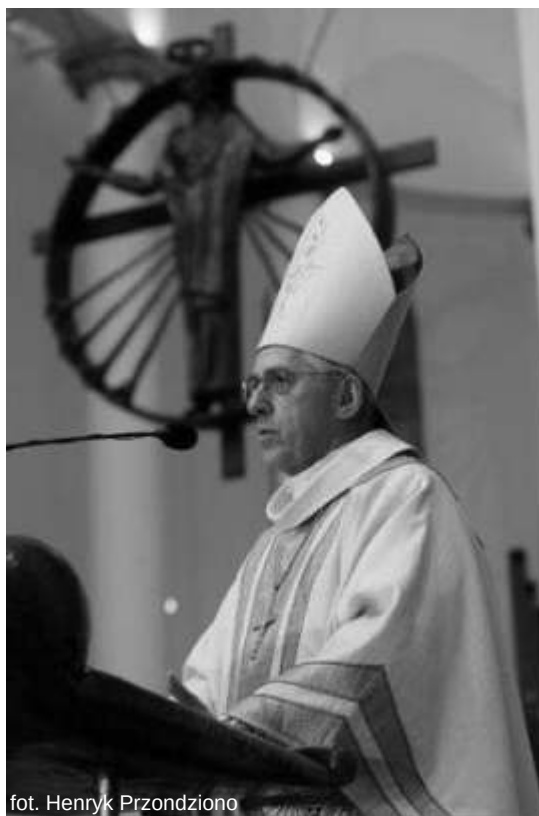
Nowy metropolita katowicki

Arcybiskup Wiktor Skworc urodził się 19.05. 1948 r. w Bielszowicach – dzielnicy Rudy Śląskiej. Ukończył II Liceum Ogólnokształcące w Rudzie Śląskiej w 1966 r. i wstąpił do Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego w Krakowie. W czasie studiów odbył praktyki robotnicze w kopalni „Walenty-Wawel” w Rudzie Śląskiej. Święcenia kapłańskie otrzymał 19.04.1973 r. w Katowicach. W 1995 r. uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych z zakresu historii Kościoła.

Pełnił posługę duszpasterską w Dreźnie wśród pracującej tam polskiej młodzieży. W latach 1973– 1975 był wikarym w parafii śś.

Piotra i Pawła w Katowicach. W 1975 r. został sekretarzem i kapelanem abpa Herberta Bednorza. W latach 1980–1992 pełnił urząd kanclerza kurii diecezjalnej, a po utworzeniu w 1992 r. archidiecezji katowickiej został wikariuszem generalnym. Pełnił też urząd ekonomy archidiecezji. W latach 80. nadzorował budowę nowych kościołów w diecezji. W tym czasie został zarejestrowany przez SB. Funkcjonariusze napiszą o nim później: „nie spełniał oczekiwań oraz nadziei, jakie mieli, nawiązując z nim kontakt”.

13.12.1997 r. papież Jan Paweł II mianował go biskupem diecezjalnym diecezji tarnowskiej i udzielił mu święceń biskupich 6.01. 1998 r. w Bazylice Świętego Piotra w Rzymie. Ingres do katedry tar-

fot. Henryk Przdziono

nowskiej odbył się 25.01. 1998 r. Dewiza biskupa Wiktora Skworca to „In Spiritu Sancto” („W Duchu Świętym”). 29.10. 2011 r. papież Benedykt XVI mianował go arcybiskupem metropolitą katowickim. Ingres do archikatedry w Katowicach odbył się 26 listopada. Arcybiskup Damian Zimoń powiedział Katolickiej Agencji Prasowej o swoim następcy: „Mąż Kościoła, który nie boi się współczesności, mocno zakotwiczony w tradycji, którą wyniósł z domu”.

Jola Kubik

fot. Artur Ślęzak

„...zgromadzeni w miejscu Maryi, która też była w drodze,
jak Ona – służycie i uczycie radości życia...”

- tymi słowami ks. bp Gerard Bernacki zwrócił się podczas homilii do zgromadzonych przed obliczem Matki Boskiej Piekarskiej przewodników. 5 listopada odbyła się VII Pielgrzymka Przewodników PTTK Województwa Śląskiego.

Tegoroczna pielgrzymka przebiegała pod hasłem „W Komunii z Bogiem”. Była to VII pielgrzymka, jednak przewodnicy z różnych kół województwa śląskiego już wcześniej pielgrzymowali do Piekarskiej Pani, czego dowodem może być informacja zamieszczona w „Rozmaitościach Parafialnych” naszego miesięcznika z dnia 11 listopada 2001 roku: „III Pielgrzymka Tarnogórskich Przewodników – to już trzeci raz Przewodnicy Tarnogórscy pielgrzymowali do MB Piekarskiej. Po zwiedzeniu wystawy, Kaplicy księży Nerlichów, grobów piekarskich

poetów wzięli udział w wieczornej Mszy św., po której spotkali się z ks. prałatem Władysławem Nieszporkiem i piekarskimi przewodnikami w Centrum Pielgrzymkowym przy kawie, wzbogaconej interesującą wymianą doświadczeń”.

Oprócz przewodników z Tarnowskich Gór pielgrzymowali do Piekar przewodnicy z kół z Bytomia i Chorzowa. Zawsze też spotykali się z piekarskimi przewodnikami, aby pod ich kierunkiem zwiedzać i poznawać historię kultu i sanktuarium. Potwierdzeniem tego jest informacja pochodząca z „Rozmaitości Parafialnych” z dnia 1 listopada 2004 roku: „Brać przewodniczą u Matki Boskiej Piekarskiej. Po raz kolejny tarnogórscy przewodnicy złożyli hołd Matce Sprawiedliwości i Miłości Społecznej. 13 października

odbyli swoją doroczną, (VI) pielgrzymkę. Tym razem dołączyli do nich przewodnicy z Chorzowskiego Koła z prezesem Zarządu Wojewódzkiego PTTK Ryszardem Ziernickim. Przewodnicy spotkali się również w Centrum Pielgrzymkowym z ks. prałatem Władysławem Nieszporkiem i piekarskimi przewodnikami, wysłuchali też wykładu dr Jolanty Szulc „Starodruki z biblioteki ks. Fiecka”. Taka sytuacja trwała do roku 2005, kiedy to środowiska przewodnickie postanowiły wspólnie pielgrzymować do Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej.

W tegorocznej – VII – pielgrzymce udział wzięło 141 uczestników reprezentujących przede wszystkim koła przewodników z Bytomia, Tarnowskich Gór, Piekar Śląskich, Chorzowa, Chorzowa Batorego, Katowic, Sosnowca, Wisły, Pszczyny, Gliwic. Wielu przewodników corocznie pielgrzymuje do Piekar, należy do nich przewodniczka z bytomskiego koła, pani Małgorzata Janota, która podzieliła się swoimi wrażeniami: „Doroczne pielgrzymki do Piekarskiej Pani wpisały się już na dobre w kalendarz imprez przewodnickich. Po zgłoszeniu uczestnictwa w punkcie informacyjnym na Rajskim Placu i odbiorze „niezbędnika pielgrzyma”

fol. Stanisław Dacy

(piękny kalendarz, panoramiczna widokówka z pejzażem piekarskim oraz program pielgrzymki) udaliśmy się do bazyliki. Powitał nas kustosz sanktuarium ks. prałat Władysław Nieszporek. Mszy Świętej przewodniczył ksiądz biskup Gerard Bernacki, a towarzyszyli mu koncelebranci: ks. Piotr Wenzel, duszpasterz przewodników Diecezji Katowickiej i ks. Sławomir Młodzik (nasz kolega z Koła Przewodników), duszpasterz przewodników Diecezji Gliwickiej. Msza odprawiana była m.in. w intencji św. pamięci ks. dra Jerzego Pawlika oraz zmarłych przewodników, ale także w intencji naszych chorych koleżanek i kolegów oraz w intencji uczestników pielgrzymki. W czasie kazania ks. bp. Bernacki wspominał ks. dra Pawlika i jego przesłanie, aby koncentrować się na tym, co łączy, a nie na tym, co dzieli, i prosił, abyśmy w swojej pracy przewodnickiej prowadzili ludzi ku dobru i pokazywali piękno stworzenia. Kazanie, choć oszczędne w słowach, zapadło w naszą pamięć i serce. Po Mszy Świętej spotkaliśmy się w Centrum Pielgrzymkowym na kawie i (pyszny jak zawsze) kołocz. Następnie w sali konferencyjnej Muzeum Sanktuarijnego wysłuchaliśmy wykładu ks. prałata Władysława Nieszporka na temat piekarskiej Kalwarii w 115 rocznicę jej poświęcenia. Kalwaria bu-

dowana była kilkadziesiąt lat, budowę rozpoczął ks. Ficek, a kontynuowali jego następcy. W rezultacie na powierzchni 44 morgów zbudowano kilkadziesiąt budowli, tworzących dróżki Drogi Krzyżowej, dróżki różańcowe oraz mających charakter poza sakralny. Kalwaria piekarska zbudowana została na wzgórzu Cerekwica, którego topografia odzwierciedla ukształtowanie terenu w rejonie autentycznej drogi krzyżowej, dominantą założenia jest kościół pw. Przemienienia Pańskiego, będący równocześnie miejscem trzech kaplic. Bazylika piekarska, choć znajduje się poza kalwarią, jest z nią integralnie złączona, tworzy wraz z nią całość kompozycyjną. Kalwaria, konsekrowana w 1896 r., w znaczący sposób przyczyniła się do ożywienia ruchu pielgrzymkowego do Piekarskich. Bardzo ciekawy wykład ks. Władysława

uzupełniła prezentacja fotografii przedstawiających kalwarię w szacie jesiennej. Mieliśmy też możliwość zwiedzenia wystawy, której częścią była ekspozycja fotografii zgłoszonych do konkursu przez uczniów piekarskich szkół. Fotografie wykonane przez młodych ludzi pozwoliły nam zobaczyć kalwarię taką, jakiej na ogół nie dostrzegamy – piękne drzewa, rośliny, zwierzęta, dla których to miejsce jest domem, i przepięknie sfotografowane detale architektoniczne kalwaryjskich budowli. Na zakończenie pielgrzymki spotkaliśmy się przy pomniku bł. Jana Pawła II u stóp piekarskiej kalwarii i tradycyjnie odśpiewaliśmy „Barwę”. Rozstając się, umówiliśmy się na spotkanie na kolejnej pielgrzymce za rok, 10 listopada 2012 r.”

Opracowała i rozmowę
przeprowadziła
Krystyna Wrodarczyk

fol. Stanisław Dacy

fot. A. Łapszyńska

KONCERT ZESPOŁÓW MŁODZIEŻOWYCH „ZAKOŃCZENIE ROKU LITURGICZNEGO”

WSPOMNIENIE ŚW. TARSYCJUSZA

fot. M.Lubecka

fot. S.Dacy
proj. M.Lubecka

Spacer po kalwarii

Podczas ostatniej rozmowy z ks. Władysławem Nieszporkiem, gdy przygotowywałem się do napisania artykułu o piekarskiej kalwarii, ks. proboszcz w piękny sposób podsumował to o czym ma on być napisany: „Musisz napisać, po prostu, czym jest dla Piekarskiej kalwaria”.

Zadanie nieproste, bo jak na dwóch kartkach papieru opisać 115 lat historii tego przepięknego miejsca. Z drugiej strony chyba każdy już kiedyś odwiedził kościół kalwaryjski, wielu z nas wie, jak wyglądają kaplice różańca, czy też kapliczki drogi krzyżowej. A mimo to, chociaż rokrocznie wielu piekarzan, pielgrzymów i gości odwiedza to miejsce, tylko nieliczni znają jego historię. Zaczynamy więc „spacer po historii kalwarii”.

Piekarska Kalwaria, w dokumentach często zwana „Nową Jerozolimą”, należy do najnowszych obiektów tego typu w Polsce. Co istotne, jest kalwarią we właściwym tego

fot. Stanisław Dacy

słowa znaczeniu, bowiem jak pisze ks. Janusz Wycisło „realizuje ona pełną koncepcję realiów jerozolimskich”. Oznacza to przede wszystkim, że nie powstała na kanwie drogi krzyżowej, lecz nawiązuje do „XVII-wiecznych ośrodków kultowych, urządzonych na wzór topografii miejsc związanych z Meką Pańską w Jerozolimie”.

Wzgórze Kalwaryjskie ma 349 m. n.p.m. Pomysłodawcą

budowy kościoła był ks. Jan Ficek. Nie dożył jednak rozpoczęcia budowy, którą rozpoczął kolejny proboszcz piekarskiego kościoła ks. Bernard Purkop, a następnie kontynuował Leopold Nerlich, proboszcz w latach 1886-1895.

Rozplanowaniem kaplic i drózek zajął się zakonnik o. Władysław Schneider. To jemu właśnie kalwaria zawdzięcza przepiękny park, którym stała się przez lata. Centralnym punktem jest oczywiście kościół pw. Przemienienia Pańskiego, wybudowany na wierzchołku Cerekwicy. Zamyśl architektoniczny zakładał wytyczenie ośmiu współśrodkowych odcinków, na których podstawie stworzono trasy pielgrzymkowe. Wzdłuż alejek posadzono wiele gatunków drzew i krzewów. Wspomniany wyżej ksiądz Wycisło w artykule o piekarskiej kalwarii pisze: „Wytyczenie drogi pojmiania, drogi krzyżowej, usytuowanie pałaców jerozolimskich, wzniesienie Bram Wschodniej i Zachodniej oraz

fot. Stanisław Dacy

fot. Stanisław Dacy

wymagające wiele trudu usypanie sztucznego pagórka, by na nim lub wokół niego usytuować stacje Góry Oliwnej i doliny Jozafata, pozwoliło na wykreowanie w piekarskim krajobrazie Jerozolimy z czasów Chrystusa“.

Począwszy od 1947 r., każdego roku w ostatnią niedzielę maja, kalwaria przyjmuje pielgrzymki mężczyzn i młodzieńców, jedno z największych w skali europejskiej. Pielgrzymów prze lata nie zniechęciły nawet represje stosowane przez władze komunistyczne. Po dzień dzisiejszy, już od 115 lat, kalwaria odgrywa ważną w wytyczonym przez władze

kościół i diecezji rytmie życia religijno-społecznego. Stanowi przy tym idealne uzupełnienie kompleksu sanktuaryjno-muzealnego w Piekarach Śląskich.

W archiwach po dzień dzisiejszy zachowała się kronika z budowy kalwarii. Jej autorem jest Thomas Nowak, ówczesny kościelny. Przy jego podpisie z kwietnia 1890 r. widnieje jeszcze nazwa – Niemieckie Piekary. Kronika Nowaka to przed wszystkim imiona i nazwiska osób budujących kalwarię. Ponadto znajdują się tam informacje pisane na marginesach, dotyczące samej budowy jak na przykład: „Kamień pod nowa

fara poświęcony, 15 sierpnia 1889 roku” lub też „Dolina Jozafata była gotowa pod mały mostek” z datą 11 września 1888 r. Autor w kronice umieścił też informacje ważne dla całego kościoła katolickiego, widziane z perspektywy piekarskiej. 20 lipca 1903 r. notuje – „Ojciec święty Leon XIII umarł o 4 po południu”. Mamy też informacje o wyborze jego następcy Piusa X oraz o przyjeździe do Bytomia cesarza Wilhelma II 26 listopada 1910 r.

Notatki w kronice obejmują także wiersze. Na zakończenie oto fragment jednego z nich:

„Kto pracuje na Kalwaryji,
Na honor Panny Maryi,
Ten tu będzie zapisany,
W modłach będzie
wspomniany
Na ratunek biednej duszy
Tu pracować każdy musi
I górnicy i hutnicy
Chodzą niby do winnicy,
Piekarzanie tu pilnują
Też się i inni meldują”

*Artykuł napisano na podstawie : „Historia Sanktuarium
Ks. Janusz Wycisło-maszynopis”.*

Adam Reinsz

Taize

Nazwę wspólnoty z Taizé czasem można usłyszeć w mediach, zwłaszcza w okresie noworocznym, kiedy to bracia organizują Europejskie Spotkanie Młodych nazywane też „pielgrzymką zaufania przez ziemię”. Każdego roku odbywa się ono w innym państwie, w innym mieście, w innych

realiach. To pięć dni wypełnionych modlitwą, śpiewem, radością, entuzjazmem i różnego rodzaju spotkaniami, na których rokrocznie już od ponad 30 lat gromadzą się dziesiątki tysięcy młodych ludzi.

Spotkania dla wielu są okazją, by „naładować aku-

mulatory” na kolejny rok. Młodzi ludzie tę duchową siłę zyskują dzięki modlitwie, która odbywa się w specyficznym klimacie połączenia ciszy, słowa i śpiewu, spotkaniom i wymianie myśli w międzynarodowych grupach, udziałowi w wielu ciekawych warsztatach,

Po ubiegłorocznym spotkaniu w Rotterdamie, i wcześniejszym w Poznaniu, w tym roku nadszedł czas na spotkanie w Berlinie, na które, tak jak i w latach poprzednich, pojedzie kilku młodych ludzi z naszej parafii. Europejskie Spotkanie Młodych nie zamyka się jednak tylko w tych pięciu dniach – już od połowy października chętni do wzięcia udziału w tym wydarzeniu spotykają się we wspólnotach parafialnych. Spotkania te, przygotowane przez braci ze wspólnoty z Taizé, oparte są na Słowie Bożym i mają być wprowadzeniem i duchowym

Tak jest także w sąsiedniej nam parafii pw. św. Rodziny, gdzie wszyscy chętni do tego, by chwalić Boga śpiewem kanonów spotykają się na wspólnej modlitwie w każdą środę o godz. 19.00. Wspólnota ta serdecznie zaprasza wszystkich młodych, którzy chcieliby zakosztować modlitwy w duchu Taizé.

Zoologom jest znane na świecie 300 tysięcy ssaków, ale wśród nich nie ma lotnego rybnika. Wszystkich dzieci na świecie będzie tak ongi 2 miliardy z tom Danicom, urodzoną nie-długo na Filipinach. Jak łodrachujemy dzieci łod muzułmanów, buddystów, hinduistów i ze inkszych niykatolickich wiar, to łostanie nom 378 milionów dzieci, do wtorych musi z gyszynkami przyjechać św.

Mikołoj. Średnio familijo mo statystycznie 2 i pół dziecka (z tom połowkom, to tak richtig niy wiym co zrobić?) co dowo mi 150 milionow familiji. Coz z tego wyniko? Ano przyjmijmy, że zymsko szychta św. Mikołaja trwo 31 godzin (tu żech uwzględnił cas we wszystkich strefach), to we sekondzie św. Mikołoj musi łobskocyć 822 domy. Tak mi wyszło.

Coz robi św. Mikołoj bez jedna wizyta? Jak ino wskocy bez komin, położy gyszynki i zawoło: Ho, ho, ho! to jako świnyty, może się wyrobi, ale jak się do do godki ze swojymi kliyjntami, przepytując je paciyrza, przikozań abo inkszy wiedze katymuskowy, to mu ty sekundy niy styknie. Dokładnie na mapie wyrachuwółech, że na liczniku bydzie miół bez ta zymsko szychta - 150 milionow kilometrow. Jako świnyty może i to mu się udo, ale pod waronkym, że jego rołdle z ryniferowym napędym polecem ze szybkościom 3 tysiące razy większom niż mój na tyn przykład głos, co dowo 50 kilometrow na sekonda. Zazwoniołech do jednego znajomego lapończyka i łon mi pedzioł, że taki ich rynifer, jak

się uwijo, to może wyciongnąć nojwyży 30 na godzina. Niy mogłech uzyskać danych łó szybkości ryniferow furgających, czyli genetycznie podrasuwanych. Może to jest póki co tajmnicom woj-skowom. Łobrachuwółech, że taki przeciętny gyszynk może wożyć coś kole kila, co pomnożone bez 378 milionow dziecek dowo woga - 378 tysięcy ton.

Coby Wom to przybliżyć, to powiym, że to bydzie taki supertankowiec. Zwykły lapoński rynifer może na rołdlach uciągnąć ino 600 kilo, toz trza by zaprząć do świnytomikołajowych rołdli ponad 200 tysięcy tych miłych zwierzątek, ale taki stadniny niy ma ani w niebie. Wyecie wiela by to zezarło siana jakby było? Jakby zaś miało to być przewiezione jednymi potężnymi rołdlami, to przy wyży wyrachuwany prędkości 50 kilometrow na sekonda, te rołdle musiały by mieć napęd o mocy 14 kwintylionow dzuli. Zaś tako woga rołdli i tako prędkość mogłaby doprowadzić do spolynio się cołkigo ladungu we lufcie i twało by to 4 tysięczne sekundy po starcie. Pamiętocie amyrykańskiego Czelyndżera? Już

tu niy chca godać łó turbulyncjach i huku przy przełatuwanu bariery dźwięku.

Jak tak patrza na swięteczno kartka ze św. Mikołajem, to myśla, że w tym pelcu, w tych bociskach i z brodom może wożyć tak ongyfer - półtora kwintala, co dowo 150 kilo żywy wogi, a przerachowując to na przeciążynie przy starcie (coś wele 17 kilo na kwadratsekonda) - musiołby mieć woga - ponad 2 tysiące ton. Cowiek by tego niy szczimoł, ale świnyty, wto wiy? Bierąc to wszystko coch wyrachuwoł pod uwaga w naszym wymiarze matematyczno-fizycznym jest to niy możliwe, ale mnożąc to przez współczynnik Ponbockowy wszech możliwości (alfa i omega) - jak nos ucyli na katymusku, jest to ze wszechmiar możliwe, czyli Świnyty Mikołoj istnieje! Jakby się mimo moich naukowych wywodow, wtoś mondrzoł, że jest inacy, to moga mu te wyrachowania posłać i niych to do przerachować na jakiś wyższy politechnice.

Pyrsk Jorgus

Święty Mikołaj: późniejszy biskup Miry (obecnie Demre) urodził się w Patarze w Licji (na terenie dzisiejszej Turcji) ok. 270 roku.

Krasnal: postać starszego mężczyzny z brodą ubranego w czerwony strój, który wedle różnych legend i bajek rozwozi dzieciom prezenty saniami ciągniętymi przez zaprzęg reniferów. Według różnych wersji zamieszkuje wraz z grupą elfów Laponię, lub biegun północny.

Plan kolędy 2011/2012

KOLĘDA 2011/2012
/początek zawsze o godzinie
15.00/

1. NIEDZIELA - 27.11.2011

1. ul. Didura 2 /od dołu /
2. ul. Didura 4 /od dołu /
3. ul. Spokojna 1 - 24
4. ul. Spółdzielcza 1 - 31

2. SOBOTA - 03.12.2011

1. ul. Kazimierza Wielkiego 2, 4
2. ul. Kazimierza Wielkiego 6, 8
3. ul. Kazimierza Wielkiego 10, 12, 14/I
4. ul. Kazimierza Wielkiego 14/II, 16, 18
5. ul. Targowa 1, 2, 3
6. ul. Targowa 4, 5

3. NIEDZIELA - 04.12.2011

1. ul. Targowa 6, 10
2. ul. Targowa 7, 8, 9
3. ul. Konstytucji 3 Maja 4 - 34
4. ul. Konstytucji 3 Maja 5 - 33

4. SOBOTA - 10.12.2011

1. ul. Dębowa 1a - 31
2. ul. Klonowa 16 - 2, ul. Wierzbowa 1 - 34
3. ul. Kochanowskiego 1 - 23
4. ul. Damrota 2 - 24
5. ul. Damrota 3 - 27
6. ul. Jasna 13 - 3, ul. Damrota 57 - 28 /obie strony/

5. NIEDZIELA - 11.12.2011

1. ul. Słowackiego 1 - 37
2. ul. Kopernika 19 -1, ul. ks. Skargi 1 - 8, ul. Bema 15 - 3
3. ul. ks. Nerlicha 15 - 1, ul. Krótka 1 - 14, ul. Boczna 1 - 13, ul. Konstytucji 3 Maja 19,
4. ul. Hajdy 1 - 23, ul. Damrota 32a

6. SOBOTA - 17.12.2011

1. ul. Szpaków 1 - 11
2. ul. Szpaków 13 - 21 oraz ul. Sikorek 1 - 5
3. ul. Słowików 1 - 47 oraz 30, 32
4. ul. Słowików 16 - 28
5. ul. Słowików 2 - 14
6. ul. Cicha, ul. Darwina, ul. Sportowa, ul. Bytomska 310, 330a, 330b, 371, ul. Lipka

7. NIEDZIELA - 18.12.2011

1. ul. Jarzębinowa 1 - 38
2. ul. Jaworowa 1d - 37
3. ul. Bukowa 1 - 19, ul. Jaworowa 24 - 64
4. ul. Sobieskiego 1 - 26, ul. Jaworowa 4 - 20

8. WTOREK - 27.12.2011

1. Oś. Wyzwolenia 1 - 25
2. Oś. Wyzwolenia 26 - 50
3. Oś. Wyzwolenia 52 - 75
4. Oś. Wyzwolenia 76 - 100
5. ul. Wojska Polskiego 1 - 65

9. ŚRODA - 28.12.2011

1. ul. Zygmunta Starego 2 /od dołu/
2. ul. Zygmunta Starego 4 /od dołu/
3. ul. Zygmunta Starego 6 /od dołu/
4. ul. Zygmunta Starego 8 /od dołu/
5. ul. Studzienna 1- 16, ul. Damrota 1 i 3c

10. CZWARTEK - 29.12.2011

1. ul. Św. Brata Alberta 13 - 2, ul. ks. Purkopa 2 - 12
2. ul. Inwalidów Wojennych 19 - 47
3. ul. Inwalidów Wojennych 2 - 18, 36, 38, ul. Kawalca 1 - 10,
4. ul. Inwalidów Wojennych 49 - 63, ul. Podgórna 4 - 15, ul. Górzysta 19 - 1
5. ul. Głębocka 1 - 20

11. PIĄTEK - 30.12.2011

1. ul. Gen. Ziętka 2, 4, 6
2. ul. Gen. Ziętka 8, 10, 12
3. ul. Gen. Ziętka 14, 16 oraz 18 - 28
4. ul. Pod Lipami 2 - 26, ul. Moniuszki 2 - 22

12. PONIEDZIAŁEK - 02.01.2012

1. ul. Kasztanowa 1 - 34
2. ul. Akacjowa 3 - 41
3. ul. Jesionowa 2 - 44 oraz 79 - 69
4. ul. Jesionowa 3 - 67
5. ul. Bytomska 235 - 275

13. WTOREK - 03.01.2012

1. ul. Chopina 2 - 38

2. ul. Chopina 3 - 27, ul. Grabowa 2 i 4,
3. ul. Piłsudskiego 1a - 24, ul. K. Odnowiciela 2 - 14
4. ul. Piłsudskiego 7 - 29
5. ul. Piłsudskiego 26 - 64

14. ŚRODA - 04.01.2012

1. ul. Londnera 2 - 25
2. ul. Londnera 20 - 26, ul. ks. Ficka 6 - 2, ul. ks. Popiełuszki 5 - 15
3. ul. Wyzwolenia 1 - 19 oraz 14 - 20
4. ul. Wyzwolenia 27 - 93
5. ul. Wyzwolenia 22 - 82 , ul. Złota

15. CZWARTEK - 05.01.2012

1. ul. Bytomska 279 - 327
2. ul. Bytomska 329a - 369
3. ul. Jana Pawła II 12 - 43 /obie strony/
4. ul. Jana Pawła II 1 - 23 oraz 6 - 8

16. PIĄTEK - 06.01.2012

1. ul. Bytomska 162 - 182
2. ul. Bytomska 184, 184a,b,c,d - 240, ul. Damrota 21, 23a
3. ul. Bytomska 242 - 306
4. ul. Bytomska 179 - 231a

17. SOBOTA - 07.01.2012

1. ul. Bytomska 124a, 128a, 128b,
2. ul. Bytomska 122 / I, II, III, IV, V
3. ul. Bytomska 124 - 160, 160a
4. ul. Bytomska 125 - 139

18. NIEDZIELA - 08.01.2012

1. ul. Kalwaryjska 2, 2a, 2b, 2/7, 4 - 18
2. ul. Kalwaryjska 17, 19, 21 - 31
3. ul. Kalwaryjska 20, 22, 24
4. ul. Czarneckiego 1 - 24

19. SOBOTA - 14.01.2012

1. ul. Bytomska 116, 118, 120
2. ul. Bytomska 101 - 121
3. ul. Bytomska 145 - 159
4. ul. Bytomska 161 - 177

20. NIEDZIELA - 15.01.2012 KOLĘDA DODATKOWA

ROZMAITOŚCI Parafialne

„Maryjo,
strzeż każdego z nich...”

W czwartek, 20 października, do istniejących 21. grup parafialnych „dołączyła” kolejna, o nazwie: „Wieczernik modlitwy za kapłanów”. Jak zaznaczył jej „inicjator”, ks. Grzegorz Śmieciński, w trosce o duchowe dobro kapłanów, „by byli solą ziemi i światłością świata”, wskazane jest, by każda z osób tworzących grupę dbała o swoją duchowość poprzez Eucharystię i adorację Najświętszego Sakramentu.

„Idźcie na cały świat
i głoscie Ewangelię”

Obchodzona 23 października 30. niedziela zwykła rozpoczęła Tydzień Misyjny. O intencjach Kościoła w misji pamiętano podczas nabożeństw różańcowych. W ich prowadzenie w bazylice, przez dwa dni włączyła się piekarska młodzież. Różaniec rozbrzmiewał w językach świata, którymi posługują się m.in. mieszkańcy Indonezji – bahasa; Indianie południowo- amerykańscy – guarini; mieszkańcy Filipin – cebuański; Wśród nich był też obecny: aramejski, arabski, kataloński oraz język dawnych Azteków – nahuatl. Ten tydzień przypomniawszy o „zadaniu”, wynikającym z mocy chrztu św., by głosić Chrystusa na co dzień,

żyjąc według zasad Ewangelii.

„Z Tobą, Maryjo,
błogosławimy Pana”

29 października, Ojciec Święty Benedykt XVI przyjął rezygnację abpa Damiana Zimonia z posługi metropolity katowickiego. Z nominacji papieża nowym metropolitą górnośląskim został abp Wiktor Skworec. W tym dniu, u Piekarskiej Pani, modlił się, przechodzący na emeryturę abp Damian Zimoń, który ponad 26 lat temu, na początku swojej posługi, Matce Boskiej Piekarskiej zawierzył biskupstwo i diecezję. Zarówno Arcybiskup, jak i Biskup Nominat, objęci zostali modlitwą podczas wieczornego nabożeństwa różańcowego.

31 października, na zakończenie miesiąca różańcowego, 33-osobowa grupa, którą w większości tworzyła młodzież piekarskich parafii, udała się do Matki Boskiej Częstochowskiej, by na Jasnej Górze modlitwą apelować wyśpiewać Maryi: Jestem! Pamiętam! Czuwam! Ten wyjazd, „zainaugurowany” trzy lata temu w naszej parafii, jako dziękczynienie za miesiąc modlitwy różańcowej, teraz sięga granic dekanatu. W tym roku, razem z młodzieżą wyruszyli duszpasterze: wikariusz par. Imienia NMP i św. Bartłomieja

– ks. Marek Leszczyna; wikariusz par. Trójcy Przenajświętszej – ks. Łukasz Grochla; wikariusz par. Świętych Apostołów Piotra i Pawła – ks. Bartłomiej Szymczak.

„Święci śpiewają
pieśń nową”

1 listopada, w uroczystość Wszystkich Świętych, podczas głoszonych homilii, wikariusz ks. Bogdan Wąż przypomniał, iż świętość jest powołaniem każdego z nas. O godz. 14.00 w bazylice rozpoczęły się Nieszpory świąteczne. Przewodniczył im ks. prał. Władysław Nieszporek, koncelebrę tworzyli kapłani naszej parafii, wywodzący się z niej, a także posługujący w parafiach sąsiednich. Ta modlitwa zakończyła uroczystość Wszystkich Świętych, dając początek nabożeństwu za zmarłych, by potem – w procesji, udać się na cmentarz, modląc się przy 5. stacjach.

„Wprowadź nas,
łaskawy Sędzio, w światło
i wieczysty pokój”

2 listopada, w Dzień Zaduszny, o godz. 16.00 w kaplicy sprawowano Mszę św. za spoczywających na piekarskim cmentarzu. Ta intencja obecna była w codziennej modlitwie różańcowej, połączonej z wypominkami za zmarłych.

We wspomnienie
św. Karola Boromeusza

4 listopada Siostry Boromeuszki obchodziły święto patronalne. Szczególną modlitwą otoczone zostały podczas Mszy św. sprawowanej o godz. 6.30.

Wieczorem, na nocne czuwanie w pierwszy piątek miesiąca, przybyła parafia Trójcy Przenajświętszej z Piekarskich-Szarleja. Parafianom duszpasterzowali kapłani: ks. prob. Eugeniusz Witak, senior ks. Rajmund Machulec oraz wikariusz, ks. Łukasz Grochla. Kustosz sanktuarium ks. prał. Władysław Nieszporek, witając szarlejską społeczność, wskazał na niebo i zachęcił do modlitwy, by Maryja „w błękity wiodła nas cnót”.

„...Ochrona praw...”

7 listopada, w poniedziałek, po Mszy św., sprawowanej o godz. 10.00, Kustosz sanktuarium Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej dokonał otwarcia konferencji: „Perspektywy ochrony praw obywatelskich”. Jej miejscem stała się parafialna aula. Prof. dr hab. Irena Lipowicz, Rzecznik Praw Obywatelskich, omówiła działania na rzecz osób starszych w zakresie pozasądowym. Prawnik, dr Jacek Gęsiuk, wiceprezes Sądu Okręgowego w Katowicach, przedstawił ten temat od strony sądowej. Społecznym zakresem zajęła się Ewa Dutkiewicz, wiceprezes Śląskiej Fundacji Obywa-

telskiej „Lex Civis”.

W intencji Ojczyzny!

11 listopada, o godz. 10.00 w bazylice piekarskiej rozpoczęła się Msza św. sprawowana w intencji Ojczyzny z okazji 93. rocznicy odzyskania Niepodległości. Eucharystii, koncelebrowanej przez kapłanów dekanatu, przewodniczył ks. dziekan Władysław Nieszporek. Homilię wygłosił wikariusz parafii Imienia NMP i św. Bartłomieja, ks. Krzysztof Szudok. We Mszy św. uczestniczyli przedstawiciele władz miejskich i samorządowych oraz służb i instytucji.

Quiz Biblijny
Dzieci Maryi

19 listopada, Mszą św. sprawowaną o godz. 10.00 rozpoczął się Finał Dekanalnego Konkursu Biblijnego Dzieci Maryi. Swoim zasięgiem objął przedstawicieli siedmiu parafii dekanatu: NSPJ (Brzeziny Śl.), św. Józefa (Józefka), św. Wojciecha (Radzionków), Wniebowzięcia NMP (Rojca), Trójcy Przenajświętszej (Szarlej), św. Apostołów Piotra i Pawła (Kamień), Imienia NMP i św. Bartłomieja – „gospodarze”. Ewangelia św. Marka wytyczyła tor zmagania finałowych o nagrodę Księdza Dziekana. Zwyciężyła Natalia Matura z Brzezin Śląskich. II miejsce zajęła Karolina Maśnica z Józefki. Na III miejscu, po emocjach, związanych z „dogrywką”,

znalazła się Marta Buchenfeld – reprezentantka bazyliki piekarskiej. Drużynowo najlepsza okazała się par. św. Wojciecha z Radzionkowa, II miejsce zajęła par. Wniebowzięcia NMP z Rojcy, III miejsce – par. Imienia NMP i św. Bartłomieja w Piekarach Śląskich. Oprócz nagród ufundowanych i wręczonych przez ks. dziekana Władysława Nieszporka, wszyscy uczestnicy otrzymali pamiątkowe dyplomy, przygotowane przez dekanalnego duszpasterza Dzieci Maryi, ks. Marka Leszczyń.

Pielgrzymi u Maryi

15 zgłoszonych grup „gościło” u Piekarskiej Pani na przełomie października i listopada. Wśród nich, znalazła się 15-osobowa grupa uczniów klasy II Katolickiej Szkoły Podstawowej, funkcjonującej w Zespole Katolickich Szkół Ogólnokształcących nr 2 w Katowicach-Bogucicach, którzy razem ze swoją wychowawczynią, a także z katechetką, siostrą Tomaszą, udziałem we Mszy św. 28 października rozpoczęli „gościnę” u Matki Boskiej Piekarskiej. Po Eucharystii dzieci z ogromnym zainteresowaniem wysłuchały „częstki historii”, zachwyciły się pięknem bazyliki, zwiedziły muzeum sanktuaryjne, przemierzyły dróżki kalwaryjskie.

Swój pobyt przed obliczem Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej zaznaczyło Katolickie Sto-

warzyszenie „Civitas Christiana”. Przez trzy dni, od 28 do 30 października trwała inauguracyjna sesja Śląskiego Ośrodka Formacji Katolicko-Społecznej. Witając uczestników, Kustosz sanktuarium, ks. prał. Władysław Nieszporek, odnosząc się do miejsca kultu maryjnego oraz wielowiekowej tradycji oddawania czci Matce Boskiej Piekarskiej, zwrócił uwagę na misję powierzona „Civitas Christiana”. Uczestnikom towarzyszyli duszpasterze – asystenci kościołni Stowarzyszenia z diecezji katowickiej i gliwickiej: ks. Marek Łuczak oraz ks. Marek Pyka.

5 listopada, w sobotę, odbyła się VII Pielgrzymka Środowiska Przewodnickiego PTTK Województwa Śląskiego do Matki Boskiej Piekarskiej, gromadząc ok. 145 osób.

Eucharystii przewodniczył bp Gerard Bernacki, który podczas homilii przypomniał, że przewodnik, będąc „człowiekiem w drodze”, przez pełnioną posługę, wezwany jest do paschalnej radości. Na program pielgrzymki złożyła się konferencja ks. prał. Władysława Nieszporka, związana ze 115-leciem kalwarii piekarskiej.

W pielgrzymowanie, wśród grup, z różnych diecezji kraju, wpisała się 50-osobowa grupa, która wraz z wikariuszem, ks. Emilem Hebda, przybyła z parafii Świętego Krzyża w Kozienicach, z diecezji radomskiej.

„Królestwo Jego
to królestwo wieczne”

W przypadającą 20

listopada 34. niedzielę, ostatnią w roku liturgicznym, Kościół radował się uroczystością Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata. Koncelebrowanej Mszy św., sprawowanej o godz. 10.30, przewodniczył ks. Jacek Starosta. Szczególną modlitwą objęte zostały dwie grupy parafialne: „Arcybractwo Straży Honorowej NSPJ” i chór sanktuaryjny „Św. Cecylia”. W tym dniu, w katowickiej katedrze Chrystusa Króla, podczas Eucharystii o godz. 12.00 miało miejsce uroczyste podziękowanie metropolice katowickiemu abp. Damianowi Zimoniowi za lata posługi w archidiecezji.

Opracowała
Agnieszka Nowak

Statystyka LISTOPAD 2011

CHRTY:

1. FINKBEINER Tomasz
2. CZARNECKI Grzegorz
3. PONIATOWSKI Wiktor
4. TREFON Wiktor

ROCZKI:

1. BURBEŁO Fabian
2. LENART Orlando
3. ZDOLSKI Szymon
4. STODTKO Maja
5. GARCZARCZYK Jan

POGRZEBY:

Uzupełnienie z miesiąca października 2011

1. POLOCZEK Helena I.75
2. WIENCEK Alfred I.82
3. LUDYGA Maria I.78
4. WANOT Gertruda I.87
5. FORAJTER Adelajda I.80
6. WÓJCIK Adam I.44

miesiąc LISTOPAD 2011

1. KOCOT Ginter I.69
2. OLBRYCH Janusz I.42
3. HUĆ Bernadeta I.51
4. BOGACKA Anna I.66
5. BOGACKI Andrzej I.51
6. FIGOŁUSZKA Henryk I.81
7. ŚWIERCZYNA Jan I.80

„Z Piekarzskich Wież” pod Wielką Krokwią z Zakopanem

